

Özel Eğitim Alanında Görev Yapan Eğitimcilerin İşbaşında Eğitimi: Ayrık Denemelerle Öğretim Formatında Eşzamanlı İpucu Stratejilerinin Kullanımının Öğretimi

Sezgin VURAN^a

Anadolu Üniversitesi

Seray OLÇAY GÜL

İlk Emek Özel Eğitim ve Rehabilitasyon
Merkezi

Öz

Bu çalışmada, bir özel eğitim ve rehabilitasyon merkezinde eğitimci olarak görev yapan üç personele eşzamanlı ipucuyla öğretim yöntemini kullanarak ayrık denemelerle öğretim sunmaları için uygulanan personel eğitiminin etkililiğini incelemek amaçlanmıştır. Eğitimcilerle yoklama alma ve öğretim sunma becerisini kazandırmak için bilgilendirme kitapçığı, canlı model ve videoyla geribildirim sunmayı içeren hata düzeltmesinin kullanıldığı araştırmada, denekler arası çoklu yoklama modeli kullanılmıştır. Araştırma sonucunda tüm katılımcıların yoklama alma ve eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerisinde % 100; eğitimciler tarafından öğretim sunulan öğrencilerin öğretimi yapılan beceride (gösterilen resmi adlandırma) ise % 80-100 doğru tepki düzeyine ulaştığı görülmüştür. Uygulama sona erdikten 4-8 hafta sonra izleme verisi toplanmış, eğitimcilerin edindikleri becerileri korudukları görülmüştür. Araştırmaya katılan eğitimcilerin araştırmaya ilişkin görüşlerini değerlendirmek için sosyal geçerlik verisi toplanmıştır.

Anahtar Kelimeler

Personel Eğitimi, Ayrık Denemelerle Öğretim, Eşzamanlı İpucuyla Öğretim, Gelişimsel Yetersizlik Gösteren Bireyler.

Gelişimsel yetersizlik gösteren bireylerin başarısı uygun öğretim yöntemlerinin etkili ve doğru şekilde kullanılmasına bağlı olduğu gibi büyük ölçüde personel, akran ve ebeveyn gibi çocuğun eğitiminde aktif rol oynayan kişilerin davranışlarında değişiklikler ve uyarlamalar yapmaya da bağlıdır. Çocuk ile etkileşimde bulunan ve davranışlarında değişiklikler meydana getirilmesi gereken bireyler arasında çocuğa eğitim ve hizmet sunan personel de yer almaktadır (Sturmey, 2008). Bu da personel eğitiminin gerekliliğini ve önemini gündeme getirmektedir.

a **Dr. Sezgin VURAN** Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Özel Eğitim Bölümü'nde, bölüm başkanıdır. Çalışma alanları arasında uygulamalı davranış analizi, sosyal becerilerin öğretimi, özel eğitim öğretmeni yetistirme, bireyselleştirilmiş eğitim planları yer almaktadır. İletişim: Anadolu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi 26470-ESKİŞEHİR. Eposta: svuran@anadolu.edu.tr Tel: +90 222 3350581.

Alanyazında personel eğitiminin, personelin performansı ve personelin öğretim sunduğu gelişimsel yetersizlik gösteren bireylerin performansına olan etkilerini konu alan pek çok araştırma bulunmaktadır. Bu araştırmaların pek çoğunda gelişimsel yetersizlik gösteren bireylerle çalışan personele bilimsel dayanaklı uygulamalar arasında yer alan ayrık denemelerle öğretim sunma bilgi ve becerisinin kazandırılması amaçlanmaktadır (Belfiore, Fritts ve Herman, 2008; Dib ve Sturmey, 2007; Fazio, Martin, Arnal ve Yu, 2009; Koegel, Russo ve Rincover, 1977; LeBlanc, Ricciardi ve Luiselli, 2005; Ryan ve Hemmes, 2005; Sarokoff ve Sturmey, 2004, 2008; Thiessen ve ark., 2009). Araştırmalardan elde edilen bulgular ise personelin bu yöntemi doğru olarak uygulama düzeyinde belirgin bir artış olduğunu göstermektedir. Personel eğitimi konu alan bir diğer araştırmada personele öğretimi günlük rutinlere yerleştirerek sunma (Schepis, Reid,

Ownbey ve Parsons, 2001), bir diğerinde de uyarın tercihi değerlendirmesi yapma (Lavie ve Sturmey, 2002) bilgi ve becerisinin kazandırılması üzerine odaklanılmıştır.

Personel eğitiminde, eğitimi sunan kişinin yazılı notlar hazırlayarak ilgili konuda bilgi sunması olarak tanımlanan *el kitabı*, personele ne yapacağını canlı olarak ya da video aracılığıyla göstermesi olarak tanımlanan *model olma*, eğitim alan kişinin öğretimi yapılan becerileri uygulaması olarak tanımlanan *deneme* ve eğitimcinin personelin performansına ilişkin yazılı, sözlü ya da grafikler aracılığıyla açıklamada bulunması olarak tanımlanan *geribildirim sunma* olmak üzere başlıca dört yöntem kullanılmaktadır (Sturmey, 2008). Bu yöntemlerin personel eğitimi üzerindeki etkililiğini inceleyen araştırmaların büyük bir bölümünde bu yöntemlerin en az ikisinin birlikte kullanıldığı (Dib ve Sturmey, 2007; Koegel ve ark., 1977; Lavie ve Sturmey, 2002; Leblanc ve ark., 2005; Ryan ve Hemmes, 2005; Sarokoff ve Sturmey, 2004, 2008; Schepis ve ark., 2001), yalnızca birinde ise katılımcıların kendilerinin yer aldığı video model uygulamasının etkililiğinin incelendiği görülmektedir (Belfiore ve ark., 2008). Personel eğitiminde kullanılan öğretim yöntemlerinin personel ve personelin öğretim sunduğu bireyler üzerinde istendik etkiyi yaratması önemli olmakla birlikte süre, emek ve çaba açısından da verimli olması beklenmekte ve bu özellikler personel eğitiminin istendik özellikleri arasında yer almaktadır (Sturmey).

Türkiye'de, öğrencilerin beceri ve kavramları en iyi biçimde öğrenmelerini öğretim sırasında yaptıkları hataların değil de verdikleri doğru yanıtlar ve başarıyla yaptıkları alıştırmaların sağladığı görüşü ile geliştirilmiş (Tekin-İftar ve Kırcalı-İftar, 2004) yanlışsız öğretim yöntemleri kullanılarak yürütülen araştırmalarda, uygulamaların ayrı denemeler formatında gerçekleştirildiği görülmektedir. Bu yöntemlerden biri de eşzamanlı ipucuyla öğretimdir. Eşzamanlı ipucunun kullanıldığı araştırmalarda uygulamanın araştırmacı tarafından yürütüldüğü (Çelik, 2007; Doğan, 2001; Fetko, Schuster, Harley ve Collins, 1999; Gibsons ve Schuster, 1992; MacFarland-Smith, Schuster ve Stevens, 1993; Parker ve Schuster, 2002; Parrot, Schuster, Collins ve Gassaway, 2000; Schuster ve Griffen, 1993; Sewell, Collins, Hemmeter ve Schuster, 1998; Singleton, Schuster, Morse ve Collins, 1999; Topper, 2006; Yücesoy, 2002), yalnızca bir araştırmada ise uygulamanın gelişimsel yetersizliği olmayan kardeşler tarafından gerçekleştirildiği görülmektedir (Tekin ve Kırcalı-İftar, 2002). Eşzamanlı ipucuyla öğre-

tim uygulayıcının; tepkide bulunması için bireye verilecek uyarını belirleme, kontrol edici ipucunu belirleme, eşzamanlı ipucu deneme oturumlarını planlama, yanıt aralığı süresini belirleme, bireyin tepkilerine ne şekilde yanıt verileceğini belirleme, veri kayıt yöntemini belirleme, gerektiğinde süreçte değişiklikler yapma olmak üzere sıralanan basamakların uygulanmasını gerektirmektedir (Tekin-İftar ve Kırcalı-İftar, 2004). Ek olarak, eşzamanlı ipucuyla öğretimde bireye bağımsız olarak tepkide bulunma fırsatı sağlanmadığından öğrenmenin gerçekleşip gerçekleşmediğini sınamak için yoklama oturumlarına yer verilmektedir (Morse ve Schuster, 2004). Bu nedenle uygulayıcının eşzamanlı ipucuyla öğretim sunması kadar yoklama alması da önem kazanmaktadır.

Yanlışsız öğretim yöntemleri kullanılarak gerçekleştirilen araştırmaların sayısında geçmişten günümüze belirgin bir artış görülmekle birlikte, pratikte bu yöntemlerin özel eğitim hizmetleri sunan eğitimciler tarafından yeterince doğru ve sık kullanılmadığı, ağırlıklı olarak geleneksel yöntemlerin kullanıldığı gözlenmektedir. Bu da geleneksel yöntemlerle öğrenemeyen çocukları, bu çocuklara öğretim sunan öğretmenleri ve çocuklarının gelişimlerinde beklenen değişimi göremeyen ebeveynleri olumsuz etkilemektedir. Oysa sistematik olarak sunulan personel eğitimi programlarıyla pek çok eğitimciye farklı öğretim yöntemlerini uygulama bilgi ve becerisi kazandırılarak, bu yöntemlerin kullanımı yaygınlaştırılabilir.

Bu araştırma, gelişimsel yetersizlik gösteren bireylerle çalışan eğitimcilere ayrı denemelerle öğretim formatında eşzamanlı ipucunu kullanma becerisini kazandırmayı amaçlaması, eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerisi kazanan eğitimciler tarafından öğretim sunulan bireylerin performansını dikkate alarak eğitimcilere sunulan eğitiminin etkililiğini değerlendirmesi, hata düzeltme yöntemi olarak geleneksel yöntemlerden farklı olarak canlı model ve öğrenenin kendisinin yer aldığı video model uygulamalarını karşılaştırmaya yer vermesi ve Türkiye'de personel eğitiminin etkililiğini konu alan az sayıdaki araştırmadan biri olması bakımından diğer personel eğitimi araştırmalarından farklılaşmaktadır.

Amaç

Bu çalışmanın amacı bir özel eğitim ve rehabilitasyon merkezinde eğitimci olarak görev yapan üç personele ayrı denemelerle öğretim formatında eşzamanlı ipucuyla öğretim sunmaları için uygu-

lanan personel eğitiminin etkililiğini incelemektir. Bu amaçla aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

Alt Amaçlar

- Uygulanan personel eğitimi üç eğitimciye ayrık denemelerle öğretim formatında yoklama alma ve eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerisinin öğretiminde etkili midir?
- Uygulanan personel eğitimiyle üç eğitimciye yoklama alma ve ayrık denemelerle öğretim formatında eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerisi öğretilenler, bu beceriler öğretim bittikten 4 ve 8 hafta sonra devam edebilir mi?
- Uygulanan personel eğitimi öğrencilerin öğrenmesinde etkili midir?
- Eğitimcilerin verilen eğitime ilişkin görüşleri nelerdir?

Yöntem

Araştırma Modeli

Sunulan personel eğitiminin öğretmenlerin yoklama alma ve öğretim sunma performansları üzerindeki etkisini incelemek amacıyla çoklu başlama düzeyi desenlerinin bir uyarlaması olan denekler arası çoklu yoklama modeli kullanılmıştır. Katılımcının hedef davranışı hiçbir şekilde yerine getirmediği, öğrencinin başlama düzeyi verilerinin toplanmasından sonra başka ortamlara geçmesinin kullanışlı olmadığı ya da ikinci ve üçüncü bağımlı değişkenler için çok uzun süre başlama düzeyi verisi toplamanın mümkün olmadığı durumlarda çoklu yoklama deseni tercih edilerek yaşanan problemler ez aza indirgenebilir (Horner ve Baer, 1978). Bu çalışmada da gerek eğitimcilerin gerekse zihin yetersizliği olan öğrencilerin merkezdeki ders günleri ve saatlerinde bir değişiklik yapmamak için yoklama verilerinin aralıklı olarak toplandığı (Richards, Taylor, Ramsamy ve Richards, 1999) denekler arası çoklu yoklama modeli tercih edilmiştir.

Katılımcılar

Bu çalışmada iki grup katılımcı yer almaktadır. Birinci grup, araştırmanın yürütüleceği merkezde çalışan üç eğitimciden; ikinci grup ise onların öğretim sunduğu gelişimsel yetersizlik gösteren üç

öğrenciden oluşmaktadır. Birinci gruptaki katılımcılar, araştırmanın yürütüldüğü merkezde çalışan eğitimciler ile araştırmanın amacı ve koşulları ile ilgili olarak yapılan toplantının ardından gönüllülük esas alınarak seçilmiştir. Seçilen katılımcılarda eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma bilgi ve deneyimine sahip olmamaları önkoşulu aranmıştır. Katılımcıların bu önkoşul özelliğe sahip olup olmadığını belirlemek için kendileriyle bir görüşme yapılmıştır. Katılımcılar ile yapılan görüşmede tüm katılımcılar öğretim sırasında genelde doğrudan öğretim yöntemini kullandıklarını, öğretim sırasında gerçekleşen davranış problemlerini kontrol etmekte zorlandıklarını ve yanlış öğretim yöntemlerine ilişkin bilgi ve uygulama deneyimine sahip olmadıklarını belirtmişlerdir.

Belirlenen önkoşul özelliklere sahip kurumda çocuk gelişimi ve eğitimcisi olarak görev yapan gönüllü üç eğitimcinin özellikleri şu şekildedir: Katılımcıların üçü de 26 yaşındadır ve kadındır. Hacettepe Üniversitesi Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Bölümünden 2008 yılında mezun olmuşlardır. Yaklaşık 2 yıldır özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde eğitimci olarak görev yapmaktadırlar. Katılımcıların tümü yaygın gelişimsel bozukluk, zihinsel yetersizlik, bedensel yetersizlik ve özel öğrenme güçlüğü tanısı olan farklı tanı grubundaki öğrencilerle eğitim-öğretim çalışmaları yürütmektedirler.

İkinci grup katılımcılar gösterilen resmi adlandırma becerisine sahip olmayan (resimli kartta gösterilen varlığın adını 'Bu ne?' diye sorulduğunda söyleme becerisine sahip olmayan), araştırmaya katılan eğitimcilerin öğretim sunduğu öğrencilerdir. Bu öğrencilerin özellikleri aşağıda belirtilmiştir:

Bülent 9 yaşındadır ve orta düzeyde zihin yetersizliği (mental retardasyon) tanısı almıştır. Bu tanı Sami Ulus Çocuk Hastanesi tarafından konulmuştur. Bülent 4 yıldır özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde destek eğitim almaktadır.

Metin 7 yaşındadır ve 2 yaşından beri özel eğitim ve destek eğitim hizmetlerinden yararlanmaktadır. Başkent Üniversitesi Hastanesi tarafından verilen raporda kendisine orta düzeyde zihin yetersizliği tanısı konulmuştur.

Hasan 7 yaşındadır ve Sami Ulus Çocuk Hastanesi tarafından verilen raporda kendisine orta düzeyde zihin yetersizliği tanısı konulmuştur. Hasan yaklaşık üç yıldır özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde eğitim almaktadır.

Çalışmada yer alan tüm öğrenciler adı söylendiğinde

tepkili verebilmekte, konuşana dikkatini yönelttiğini jest, mimik ve hareketlerle gösterebilmekte, farklı resimler arasından ismi söylenen nesneyi gösterebilmekte, tek ya da iki basamaklı sözel yönergeleri yerine getirebilmekte, tek sözcükten oluşan cümleler kurabilmekte ve bu cümleler aracılığıyla gereksinimlerini ifade edebilmektedirler. Gösterilen nesne ya da nesne resmini adlandırmakta; isim, yer, eylem bildiren sözcükleri kullanmakta ve iki ya da daha fazla sözcükten oluşan cümleler kurmakta ise sınırlılık göstermektedirler. Öğrenciler ile hangi hedef davranışların çalışılacağına öğrencilerin Bireyselleştirilmiş Eğitim Programları incelenerek, ailelerle ve eğitimcilerle görüşmeler yapılarak karar verilmiş ve öncelikli olarak öğretimi amaçlanan beceri olarak “gösterilen resmi adlandırma” becerisi seçilmiştir.

Bağımlı ve Bağımsız Değişkenler

Araştırmanın iki bağımlı, iki bağımsız değişkeni bulunmaktadır. Araştırmanın bağımlı değişkenlerinden biri eğitimcilerin yoklama ve öğretim oturumlarında yer alan basamakları üç oturum art arda % 95 ve üzerinde doğru bir şekilde gerçekleştirmesidir. Diğeri, öğrencilerin üç farklı resim arasından gösterilen resmin adını 5 sn içinde doğru bir şekilde söylemesidir.

Araştırmanın bağımsız değişkenlerinden ilki, eğitimcilerin eşzamanlı ipucuyla öğretim yöntemini kullanarak ayırık denemelerle öğretim sunma becerisini edinmeleri için uygulanan personel eğitimidir. Personel eğitimi, el kitabını sunma ile canlı model ve videoyla geribildirim sunmayı içeren hata düzeltme aşamalarından oluşmaktadır. Personel eğitimi, özel eğitim alanında doktora dercesine sahip; lisans, yüksek lisans ve doktora düzeyinde 20 yıldan bu yana uygulamalı davranış analizi derslerini okutmakta olan ve alanda 25 yıllık uygulama deneyimi bulunan araştırmanın birinci yazarı tarafından sunulmuştur. İkinci bağımsız değişken ise personel eğitimine katılan eğitimciler tarafından uygulanan ayırık denemeler formatında eşzamanlı ipucuyla öğretimdir.

Hedef Davranış Tanımları

Eğitimcilerden yoklama oturumlarında sergilemesi beklenen davranışlar:

- Kullanılacak araç-gereçleri hazırlama,
- Öğretime başlamadan önce bireyin dikkatini çalışmaya yöneltmek için özel dikkat sağlayıcı ipucu sunma,

- Bireye tepkide bulunması için öğretimi yapılan kavram/beceriye uygun beceri yönergesi sunma,
- Bireyin tepkide bulunması için 3-5 sn bekleme,
- Birey bir kez tepkide bulunduktan sonra doğru tepkileri ve yanlış tepkileri kaydetme,
- Denemeler arasında 2 sn kadar bekleme,
- Bir sonraki denemeye geçme,
- Karar verdiği yoklama denemeleri tamamlandığında oturumu sonlandırma,
- Bireyin katılımını pekiştirme olarak sıralanmıştır.

Eğitimcilerden eşzamanlı ipucuyla öğretim oturumlarında sergilemesi beklenen davranışlar:

- Öğretimde kullanılacak araç-gereçleri hazırlama,
- Öğretime başlamadan önce öğrencinin dikkatini çalışmaya yöneltmek için özel dikkat sağlayıcı ipucu sunma,
- Bireye tepkide bulunması için öğretimi yapılan kavrama/beceriye uygun beceri yönergesi sunma,
- Hedef uyarının hemen ardından uygun kontrol edici ipucunu sunma,
- Her bir uyarın için belirlediği sayıda 0 sn bekleme süreli deneme sunma,
- Öğrencinin tepkide bulunması için 3-5 sn bekleme,
- Bireyin doğru tepkilerini pekiştirme,
- Bireyin yanlış tepkide bulunması ya da tepkide bulunmaması durumunda bu tepkiyi görmezden gelme,
- Denemeyi bir kez daha tekrarlama,
- Bireyin tepkilerini kaydetme,
- Denemeler arasında 2 sn kadar bekleme,
- Karar verdiği öğretim denemeleri tamamlandığında oturumu sonlandırma,
- Bireyin katılımını pekiştirme,
- Bir sonraki oturumda, derse başlamadan önce yoklama oturumlarına yer verme olarak sıralanmıştır.

Öğrencilerden ise üç farklı resim arasından gösterilen resmin adını 5 sn içinde doğru bir şekilde söylemesi beklenmektedir. Hasan için “çatal, kaşık, tabak”, Bülent için “at, fil, maymun” hedef davranış olarak belirlenmiştir. Metin için ise önce “çatal, kaşık, tabak” resimlerini adlandırması

amaçlanmış; fakat Metin, eğitime özet bilginin sunulduğu başlama düzeyi evresinin sonunda belirlenen hedefe ulaştığından eğitime el kitabının sunulduğu aşama için Metin'in "nar, elma, armut" resimlerini adlandırması amaçlanmıştır.

Ortam

Araştırma; yaygın gelişimsel bozukluk, özel öğrenme güçlüğü, zihinsel ve bedensel yetersizlik tanısı bulunan toplam 288 gelişimsel yetersizlik gösteren öğrencinin devam ettiği bir özel eğitim ve rehabilitasyon merkezinde gerçekleştirilmiştir. Merkeze devam eden her öğrenci Rehberlik Araştırma Merkezi raporlarına bağlı olarak ya haftada 2 saat bireysel, 1 saat grup eğitimi ya da yalnızca 2 saat bireysel eğitim almaktadır. Merkezde 14 eğitimci, 3 psikolog, 5 fizyoterapist ve 9 tane de yardımcı personel görev yapmaktadır.

Uygulama, merkezdeki bireysel eğitim sınıflarından birinde gerçekleştirilmiştir. Uygulamanın gerçekleştirildiği bireysel eğitim sınıfında bir masa, iki sandalye, bir sehpa, bir dolap ve kamera bulunmaktadır. Ayrıca uygulama sırasında gerekli olan araç-gereçler de bireysel eğitim sınıfında yer almaktadır. Uygulama sırasında üzerinde öğretimi amaçlanan varlıkların resimlerinin yer aldığı 20x20 cm büyüklüğünde kartlar, kalem ve gösterilen resimleri adlandırma becerisinin yoklama oturumları ve eşzamanlı ipucuyla öğretim oturumları için hazırlanan veri kayıt tabloları kullanılmıştır.

Araştırma Süreci

Araştırma süreci başlama düzeyi, uygulama ve izleme evrelerinden oluşmaktadır. Bu evreler izleyen bölümde açıklanmıştır.

Başlama Düzeyi Evresi

Eğitimciler için Başlama Düzeyi Evresi: Başlama düzeyi evresinde yoklama alma becerisi ve ayrık denemelerle öğretim formatında eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerisi olmak üzere iki ayrı beceri için başlama düzeyi verisi toplanmıştır. Eğitimcilerin uygulama öncesinde kendileriyle yapılan görüşme sırasında eşzamanlı ipucuyla öğretim konusunda hiçbir bilgiye sahip olmadıklarını belirtmeleri üzerine başlama düzeyi evresinde öncelikle eğitimcilere yoklama oturumlarını nasıl gerçekleştireceklerine ilişkin özet

bilgi sunulmuştur (Ek 1). Bu özeti okuduktan sonra eğitimcilerden çalıştıkları öğrenciden gösterilen resmi adlandırma becerisine ilişkin art arda üç oturum yoklama verisi toplamları istenmiştir. Bir saatlik aranın ardından aynı süreç, ayrık denemelerle öğretim formatında eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerisi için de tekrarlanmıştır. Bu süreçte kullanılan özet bilgi Ek 2'de sunulmuştur. Eğitimcilerden yoklama alma ve öğretim sürecinde her bir oturumda her bir hedef davranışa ilişkin dörder kez olmak üzere toplam 12 deneme gerçekleştirmeleri beklenmiştir. Başlama düzeyi oturumları en az 3 süreli ve kararlı veri elde edilinceye değin sürdürülmüştür. Sunulan özet bilgiyle aynı zamanda bu bilginin eğitimcilerin performansları üzerindeki etkisini gözleme fırsatı da bulunmuştur.

Öğrenciler için Başlama Düzeyi Evresi: Eğitimcilerin el kitabı sonrasında yürüttükleri oturumlarda topladıkları veriler (yüksek uygulama güvenilirliğinin sağlandığı oturumlar) öğrencilerin öğretimi yapılması amaçlanan beceriye ilişkin başlama düzeyi verileri olarak kabul edilmiştir.

Uygulama Evresi (Personel Eğitimi Süreci)

Uygulama oturumlarında, her bir eğitimciyle bireysel olarak çalışılmış ve eğitimcilere yoklama alma ve ayrık denemelerle öğretim formatında eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerisi birlikte öğretilmiştir. Bu amaçla eğitimcilerle nasıl yoklama alacaklarına ve ayrık denemelerle öğretim formatında eşzamanlı ipucuyla öğretim sunacaklarına ilişkin ayrıntılı bilginin yer aldığı ve her iki beceri için örneklerin bulunduğu el kitabı dağıtılmıştır. Eğitimcilerden el kitabını okumaları istenmiş ve uygulamacı tarafından kendilerine gerekli açıklamalar yapılmıştır. Eğitimcilere el kitabını tekrar gözden geçirmeleri için istedikleri kadar süre tanınmıştır. Kendilerini hazır hissettiklerinde öğrencilerden gösterilen resmi adlandırma becerisine ilişkin yoklama almaları ve ardından aynı beceriyi öğrenciyi ayrık denemelerle öğretim formatında eşzamanlı ipucuyla öğretme denemelerini gerçekleştirmeleri istenmiştir.

Eğitimcilerden gösterilen resmi adlandırma becerisine ilişkin bir yoklama, bir öğretim oturumu olmak üzere üçer oturum gerçekleştirmeleri, her bir oturumda üç hedef davranış öğretmeleri ve her bir hedef davranışa ilişkin dörder kez olmak üzere toplam 12 deneme gerçekleştirmeleri beklenmiştir. Oturumlar arasında bir saatlik aralar verilmiştir. Bu aşamada eğitimcilerden üç oturum art arda % 95 ve üzerinde doğru tepki yüzdesine ulaşmaları beklen-

miştir. Birinci ve ikinci eğitimci bu ölçüte ulaşamadıkları için videoya geri bildirim ile canlı modelin birlikte sunulduğu hata düzeltmesi aşamasına geçilmiştir. Üçüncü eğitimci ise, bu ölçüte ulaştığı hâlde nerede hata yaptığını görmek istemesi ve sonuncu katılımcı olması nedeniyle hata düzeltmesi aşamasına katılmasına izin verilmiştir.

Videoya geri bildirim sunma sürecinde ise, öncelikle eğitimcilerin gösterilen resmi adlandırma becerisine ilişkin videoya kaydedilen yoklama ve eşzamanlı ipucuyla öğretim oturumlarındaki performansları izlenmiş; eğitimcilerin en iyi performans sergilediği videolar seçilerek kendilerine tekrar izlettirilmiştir. Daha sonra eğitimcilere, yoklama alma ve ayrı denemelerle öğretim formatında eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerilerine ilişkin canlı model sunulmuştur. Canlı model sürecinde araştırmanın birinci yazarına bir yetişkin eşlik etmiş, yoklama ve öğretim sırasında karşılaşılabilecek tüm senaryolara ilişkin model olunmuştur. Eğitimcilerden kendilerinin yer aldığı video model ile canlı modeli karşılaştırmaları, hatalarını bulmaları ve bu hataları nasıl düzelticeklerine ilişkin önerilerde bulunmaları beklenmiştir. Eğitimciler üç oturum art arda % 95 ve üzerinde doğru tepkide bulunmaya değin bu süreç tekrarlanmıştır.

İzleme

İzleme oturumları öğretim sona erdikten 4 ve 8 hafta sonra, başlama düzeyi oturumları gibi gerçekleştirilmiş, ancak izleme oturumları sırasında eğitimcilere özet bilgi sunulmamıştır. İzleme evresinde eğitimciler hedef davranışa ilişkin bir yoklama oturumu, bir öğretim oturumu gerçekleştirmişlerdir.

Gözlemcilerarası Güvenirlilik

Gözlemcilerarası güvenilirlik verileri tüm oturumların % 25'inden toplanmıştır. Tüm oturumlara

ilişkin video kayıtları numaralandırılmış ve hangi video kayıtlarının inceleneceğine yansız atamaya karar verilmiştir. Gözlemcilerarası güvenilirlik verileri birinci ve ikinci yazar tarafından video kayıtları izlenerek toplanmıştır. Gözlemcilerarası güvenilirlik katsayısının hesaplanmasında, [Görüş birliği/(Görüş birliği + Görüş ayrılığı)] x 100 formülü kullanılmıştır. Gözlemcilerarası güvenilirlik verileri Tablo 1'de verilmiştir.

Uygulama Güvenirliliği

Bu çalışmada birinci yazar ve eğitim alan eğitimciler tarafından sunulan uygulamalara ilişkin olmak üzere iki ayrı uygulama güvenilirliği verisi toplanmıştır. Birinci yazar tarafından eğitimcilere sunulan ayrı denemeler formatında eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerisinin öğretiminin, hazırlanan plana ne ölçüde uygun olarak gerçekleştirildiğini değerlendirmek amacıyla tüm oturumların %20'sinden uygulama güvenilirliği verisi toplanmıştır. Bu oturumlar yansız atamaya belirlenmiştir. Bu amaçla, hazırlanan uygulama planında gerçekleşmesi beklenen uygulamacı davranışları belirlenmiş ve gözlemciler bu süreçte ilişkin olarak bilgilendirilmiştir. Uygulama güvenilirliği katsayısını hesaplamak için [Gözlenen uygulamacı davranışı / Planlanan uygulamacı davranışı] x 100 formülü kullanılmıştır. Uygulama güvenilirliği % 100 olarak hesaplanmıştır.

Eğitimcilerin eşzamanlı ipucunu kullanarak öğretim sunma becerisini önceden belirlenen plana ne ölçüde uygun gerçekleştirdiğini değerlendirmek amacıyla ise, eğitimcilerin gerçekleştirdikleri yoklama ve öğretim oturumlarından uygulama güvenilirliği verisi toplanmıştır. Yoklama ve uygulama evrelerindeki tüm oturumlar dikkate alınarak ulaşılan ortalama uygulama güvenilirliği verileri Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 1.
Gözlemcilerarası Güvenirlilik Verileri

Türkan		Sevil		Çağla	
Yoklama(%)	Uygulama(%)	Yoklama(%)	Uygulama(%)	Yoklama(%)	Uygulama(%)
99	99	93	94	100	99
99	100	100	95	100	100
100	95	94	97	98	100
-	-	99	99	93	98
99	98	97	96	98	97
Yoklama Oturumları Gözlemcilerarası Güvenirlilik Ortalaması: %98					
Uygulama Oturumları Gözlemcilerarası Güvenirlilik Ortalaması: %97					
Genel ortalama: %98					

Sosyal Geçerlik

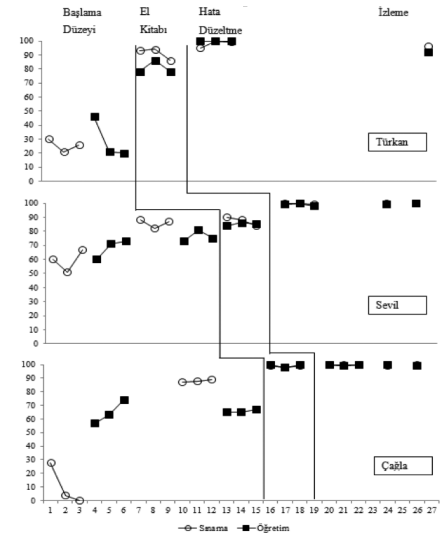
Araştırmanın sosyal geçerliğini değerlendirmek üzere birinci izleme oturumunun hemen ardından eğitimcilerle, “Sizlere sunulan eğitim sürecine ilişkin görüşleriniz nelerdir?” sorusu yöneltilmiş, eğitimcilerden bu soruya ilişkin yanıtlarını zarfa koyarak merkez sekreterine iletmeleri istenmiştir. Eğitimcilerin sürece ilişkin görüşlerinden alınan anekdotlar ve ikinci yazarın uygulama sırasında tuttuğu günlükler analiz edilerek sosyal geçerlik verisi toplanmıştır.

Bulgular

Eğitim Alan Eğitimcilerle İlişkin Etkililik Bulguları

Araştırmaya katılan eğitimcilerin ayrık denemelerle öğretim formatında eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerisine ilişkin bilgi sahibi ve uygulama deneyimi olmadıklarını belirtmeleri üzerine başlama düzeyi evresinden önce kendilerine özet bilgi sunulmuş ve daha sonra başlama düzeyi verisi toplanmıştır. Başlama düzeyi evresinde hem yoklama alma hem de öğretim sunma becerisine ilişkin ortalama doğru tepki yüzdeleri belirlenmiştir. Başlama düzeyi evresinde eğitimcilerin yoklama alma ve eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma doğru tepki yüzdelerinin ortalamaları Tablo 3’te verilmiştir. El kitabının sunumunun ardından tüm eğitimcilerin gerek yoklama alma gerekse eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerilerinde ilerleme kaydettikleri gözlenmiştir. Hata düzeltmesi sonrasında ise tüm katılımcılar hem yoklama alma hem de öğretim sunma sürecinde en az bir oturum %100 doğru tepki düzeyine ulaşmışlardır. Eğitimcilerin 4-8 hafta sonra gerçekleştirilen izleme oturumlarında ise edindikleri becerileri %98 - %100 düzeyinde korudukları belirlenmiştir. Katılımcıların yoklama alma ve eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerilerinin araştırmada kullanılan evrelerde gösterdiği gelişim Grafik

1’de yer almaktadır.

Grafik 1.

Katılımcıların Yoklama Alma ve Eşzamanlı İpucuyla Öğretim Sunma Becerilerine İlişkin Grafik

Personel Eğitimi Sırasında Öğretim Yapılan Öğrencilere İlişkin Etkililik Bulguları

Öğrencilerin gösterilen resmi adlandırma becerisine ilişkin başlama düzeyi verileri eğitimcilerin el kitabı sonrasında yürüttükleri oturumlarda topladıkları verilerden elde edilmiştir. Araştırmaya katılan, zihin yetersizliği olan öğrencilerin gösterilen resmi adlandırma becerisine ilişkin doğru tepki yüzdesinin birinci öğrenci için %2,6’dan %47’ye, ikinci öğrenci için %36’dan %83’e, üçüncü öğrenci için ise %80’den %100’e yükseldiği görülmüştür. Uygulama sona erdikten 4 ve 8 hafta sonra gerçek-

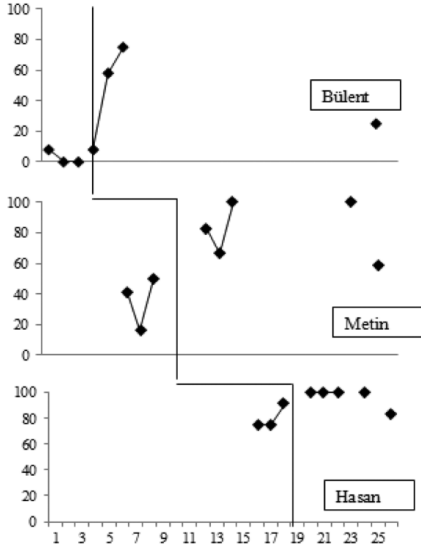
Tablo 2.
Uygulama Güvenirliği Verileri

Türkan (Bülent)		Sevil (Metin)		Çağla (Hasan)	
Yoklama(%)	Uygulama(%)	Yoklama(%)	Uygulama(%)	Yoklama(%)	Uygulama(%)
74	72	85	85	78	85
Ort:	73	85		82	

Tablo 3.
Yoklama Alma ve Eşzamanlı İpucuyla Öğretim Sunma Becerilerine İlişkin Doğru Tepki Yüzdelerinin Ortalamaları

	Yoklama		Öğretim	
	Başlama düzeyi	El kitabı sonrası	Başlama düzeyi	El kitabı sonrası
Türkan	26	91	29	81
Sevil	59	86	72	85
Çağla	49	99	66	99

leştirilen izleme oturumlarında ise Bülent'in %25 doğru performans sergileyerek kazandığı beceriyi sürdürmediği; Metin'in ortalama %79, Hasan'ın ise ortalama %91 oranında edindikleri beceriyi sürdürdükleri, bir başka deyişle bu iki öğrencide kalıcılığın sağlandığı gözlenmiştir. Öğrencilerin gösterilen resmi adlandırma becerisine ilişkin performansları Grafik 2'de gösterilmiştir.

Grafik 2.

Öğrencilerin Gösterilen Resmi Adlandırma Becerisine İlişkin Grafik

Sosyal Geçerlik Bulguları

Sosyal geçerlik bulguları eğitimcilerin sürece ilişkin görüşleri ve ikinci yazarın tuttuğu araştırma günlüklerinden elde edilen veriler analiz edilerek elde edilmiştir. Eğitimcilerin görüşleri okunduğunda sürece ilişkin daha az, yönetime ilişkin daha fazla görüş belirttikleri görülmüştür. Eğitimciler genelde eğitimin çok yararını gördüklerini, öğrendikleri yöntem sayesinde daha kısa sürede sonuca ulaştıklarını, öğretim öncesinde ve sonrasında çalıştıkları öğrencinin performansını daha net görebildiklerini, belli bir düzen izledikleri için öğretime daha fazla zaman ayırdıklarını, pekiştirecin öğretimdaki öneminin farkına varabildiklerini ve kayıt tutma alışkanlığı edindiklerini belirtmişlerdir. Sürece ilişkin olarak da eğitimciler en çok yararlandıkları aşamanın hata düzeltilmesi olduğunu dile getirmişlerdir. Ayrıca eğitimciler canlı modelin sunulmasından sonra kendi performanslarını "daha iyi

değerlendirdiklerini ve hatalarının farkına varabildiklerini" ifade etmişlerdir.

İkinci yazarın tuttuğu günlükler incelendiğinde ise eğitimcilerden ikisinin özet bilginin sunulduğu aşamada "Ne yapacağımı bilemedim. Panik oldum." gibi ifadeler kullandıkları ve ilk uygulamalar sırasında (başlama düzeyi verilerinin toplandığı sırada) oldukça endişeli oldukları gözlenmiştir. El kitabının sunumundan sonra eğitimcilerin kendilerini daha rahat hissettikleri ve uygulama sırasında kendilerinden daha emin oldukları gözlenmiş; eğitimcilerden biri "Tamam şimdi her şey daha da netleşti. Rahatladım." diyerek bu aşamaya ilişkin görüşlerini dile getirmiştir. İkinci yazar, eğitimcilerle aynı merkezde görev yapmaktadır. Uygulama sona erdikten sonra zaman zaman eğitimciler ders çıkışlarında kendisine eşzamanlı ipucuyla öğretim sundukları başka öğrencilerden söz etmişlerdir. Örneğin Sevil, ikinci yazardan William Sendromu olan bir öğrencisiyle eşzamanlı ipucuyla rakam tanıma becerisini çalıştığı bir dersi gözlemlemesini istemiştir. İkinci yazar bu isteği kabul ederek çalışmayı gözlemiş ve kayıt etmiştir. Eğitimcinin %90 doğrulukta çalışmayı sürdürdüğünü belirlemiştir.

Tartışma

Eğitimcilerle ayrı denemelerle öğretim formatında eşzamanlı ipucuyla öğretim sunmaları için uygulanan personel eğitiminin etkinliğinin incelendiği bu araştırmada, eğitimciler tarafından sunulan öğretimin çocukların performansları üzerindeki etkisi de incelenmiştir. Araştırma bulguları eğitimcilerin sunulan personel eğitimi sonrasında ayrı denemelerle öğretim formatında eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerisini ölçütü karşılar düzeyde sergilediğini, eğitimciler tarafından öğretim sunulan çocukların ise hedef becerileri edindiğini göstermektedir. Bu bulgu, personele ADÖ'yi sunma becerisinin kazandırıldığı ve eğitim alan personel tarafından sunulan öğretimin çocukların performansları üzerindeki etkisinin incelendiği araştırmalardan elde edilen bulgularla benzerlik göstermektedir (Dib ve Sturmey, 2007; Sarokoff ve Sturmey, 2008).

Eşzamanlı ipucuyla öğretimde bireye bağımsız olarak tepkide bulunma fırsatı sağlanmadığından öğrenmenin gerçekleşip gerçekleşmediğini sınamak için yoklama oturumlarına yer verilmektedir (Morse ve Schuster, 2004). Bu nedenle, araştırmada yoklama alma ve eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerileri iki farklı beceri olarak ele alınmış; eğitimcilerin başlama düzeyinde üç oturum yoklama alma, ardından

üç oturum eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma performanslarına ilişkin veri toplanmıştır. Bu şekilde aynı zamanda, eğitimcilerin eşzamanlı ipucuyla öğretim sunarken yoklama oturumlarına yer vermeleri gerektiğinin farkına varmalarını ve çocuklardaki ilerlemeleri daha net görmelerini sağlamak amaçlanmıştır. Ancak, başlama düzeyi evresinde eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerisinde eğitimcilerin performanslarında değişiklik olmazken, yoklama alma becerisine ilişkin başlama düzeyi verileri ikinci katılımcıda ortalama %60'tan %86'ya, üçüncü katılımcıda ortalama %15'ten %88'e yükselmiştir. Yoklama ve öğretim denemelerinde birbirine çok benzeyen basamakların bulunması, her iki beceriye ilişkin verilen özetlerdeki benzer basamakların taşıyıcı etkisi, yoklama alma sürecinde daha az sayıda ve karmaşıklıkta basamağın olması, katılımcıların öğretmenlik becerilerine sahip olmaları ve çoklu sınama etkisi gibi nedenler ikinci ve üçüncü katılımcının yoklama alma becerisine ilişkin performanslarının yükselmesine neden olmuş olabilir. Sıralanan tüm bu etmenler, yoklama alma becerisinin öğrenilmesine katkıda bulunmuş olmakla birlikte eğitimcilerin bu çalışmada hedeflenen ölçüte ulaşmasını sağlamıştır.

Bu araştırmada el kitabı ve hata düzeltmesi yöntemlerinin kullanıldığı personel eğitimiyle daha az çabayla ölçüte ulaşabileceği görülmüştür. Kullanılan geleneksel yöntemlerden farklı olarak canlı model ve kişinin kendisinin yer aldığı video model uygulamaları, katılımcıların da belirttiği gibi kendi performanslarını daha iyi değerlendirmelerine ve hatalarının farkına varabilmelerine katkıda bulunmuştur. Kullanılan bu yöntemle dışarıdan bir kişinin hataları düzeltmesi önlenerek kişinin kendi yaptığı uygulamaya ilişkin farkındalık kazanması sağlanmış ve eğitimcilerin art arda üç oturum %95'lik doğru tepki ölçütüne ulaştıkları görülmüştür. Alanyazında personel eğitimine odaklanan araştırmalarda genellikle geleneksel yöntemlerin kullanıldığı, yalnızca tek bir araştırmada video model uygulamasına yer verildiği görülmektedir. Belfiore, Fritts ve Herman (2008) tarafından yürütülen bu araştırmada personel eğitiminde, katılımcıların kendilerinin yer aldığı video model uygulaması kullanılmış ve araştırmadan elde edilen bulgular eğitimcilerin ADÖ'yü ölçütü karşılar düzeyde kullanma becerisini edindiğini göstermiştir.

Eğitimcilerin eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerisini edindikleri süreçte çalıştıkları zihin yeterliliği olan öğrencilerin de öğretilen becerilerde ilerleme sağladıkları, iki öğrencinin %100 doğru tepki düzeyine ulaştığı ve edindiği beceriyi uygulama sona erdikten sonra da koruduğu görülmüştür. Öğrenciler-

den biri ise (Bülent) kendisine, hedeflenen beceri için dokuz oturum öğretim yapılmış olmasına rağmen onunla çalışan eğitimci, el kitabı öncesinde çok düşük düzeyde performans sergilediği için yalnızca altı oturum yüksek uygulama güvenilirliğiyle öğretim almış; bu oturumların sonunda %75 düzeyinde doğru tepki düzeyine ulaşmıştır. Yüksek uygulama güvenilirliği ile daha fazla sayıda öğretim oturumu yapılabilsaydı, öğrenci %100 doğru tepki düzeyine ulaşabilir ve beceriyi sürdürebilirdi. Metin ise, onunla çalışan eğitimci özet bilginin sunulduğu başlama düzeyi oturumlarında %70'in üzerinde uygulama güvenilirliği ile öğretim sunduğu için ilk altı oturumda birinci hedef davranışta, daha sonraki altı oturumun sonunda da ikinci hedef davranışta %100'lük bir performans sergilemiş ve edindiği beceriyi sürdürmüştür. Hasan'la çalışan eğitimci de özet bilginin sunulduğu başlama düzeyi oturumlarında %65 ve üzerinde uygulama güvenilirliği ile aynı beceriye ilişkin dokuz oturum öğretim sunmuş ve dokuz oturumun sonunda Hasan %100 doğru tepki düzeyine ulaşmış ve beceriyi %91 doğrulukta sürdürmüştür. Bu veriler yüksek uygulama güvenilirliği ile öğretim alan öğrencilerin daha iyi öğrendiklerini ve edindikleri becerileri koruyabildiğini göstermektedir.

Sonuç olarak el kitabı, canlı model ve eğitimcilerin kendilerinin yer aldığı video model uygulamalarının kullanıldığı personel eğitimi programı gerek eğitimcilerin eşzamanlı ipucuyla öğretim sunma becerisini öğrenmelerinde, gerekse bu eğitimler sırasında öğretim sunulan öğrencilerin hedeflenen becerileri kazanmalarında etkili olmuştur.

Öneriler

İleride yapılacak araştırmalarda;

- daha ayrıntılı özet bilgi verilerek uygulamanın etkiliği araştırılabilir,
- canlı model ile öğrenenlerin yer aldığı video model uygulamalarının etkililik ve verimlilikleri karşılaştırılabilir,
- eğitimcilere daha farklı öğretim yöntemlerinin öğretimi çalışılabilir,
- farklı görevlerde yer alan personele eğitim sunulabilir ve
- çalışma küçük gruplarla desenlenebilir.

İleride yapılacak uygulamalarda ise, personel eğitimi uygulamaları yaygınlaştırılarak daha geniş kitlelere ulaşılabilir.

Ekler**Ek 1.**

Çocukların Gösterilen Resmi İsimlendirme Becerisine İlişkin Performansının Belirlenmesi (Sınama denemeleri için)

Eşzamanlı ipucuyla öğretim oturumlarında öğrenciye bağımsız olarak tepkide bulunma şansı verilmediği için öğrencinin öğrenip öğrenmediği diğer deyişle performansı yoklama oturumlarında sınırdır. Ekteki zarfta üç resim var. Siz, bu üç resmi masanın üzerine yerleştirdikten sonra çocuğun resimlerdeki nesnelerin ismini bilip bilmediğini değerlendireceksiniz. Çocuğa herhangi bir ipucu sunmamaya özen gösteriniz ve çocuğun verdiği her tepkiden sonra, doğru ve bağımsız olarak verdiği tepkileri veri kayıt formuna işaretleyiniz. İpuçları ile gösterdiği tepkileri yanlış olarak kaydediniz.

Her yoklama oturumunda:

- 1) Çocuğun dikkat ettiğiinden emin olun.
- 2) Doğru materyalleri sunun.
- 4) Çocuğun tepkide bulunması için uygun yönergeyi sunun.
- 5) Çocuğun tepkide bulunması için bekleyin.
- 6) On iki öğretim denemesini tamamlayıncaya kadar devam edin.
- 7) Sonuçları aşağıdaki veri kayıt tablosuna işaretleyin.
- 8) Denemeleri tamamladığınızda bizi bilgilendirin.
- 9) Karar verdiğiniz yoklama denemeleri tamamlandığında oturumu sonlandırın.
- 10) Katılımı pekiştirin.

Ek 2.

Ayrık Denemelerle Öğretim Formatında Eşzamanlı İpucuyla Gösterilen Resmi İsimlendirme Becerisinin Öğretimi

Gelişimsel yetersizliği olan çocuklara ayrık denemelerle öğretim formatında eşzamanlı ipucuyla öğretim kullanarak gösterilen resmi adlandırma becerisini öğreteceksiniz. Ekteki zarfta üç resim var. Bu üç resmi masanın üzerine yerleştirdikten sonra çocuğa resimlerdeki nesnelerin ismini öğreteceksiniz. Yapacağınız iş resimlerden birini adlandırmak. Aşağıdaki basamakları izleyerek üç resmin adını öğretmek için öğretim yapmaya çalışın.

Basamakların özeti

Gerekli materyalleri düzenleyin.

Hatalı ve doğru tepkileri izleyen sonuçlara karar verin.

Her denemede:

Çocuğun dikkat ettiğiinden emin olun.

Materyali sunun.

Doğru öğretim sunun.

Çocuğun doğru tepki vermesini düşündüğünüz ipucu her neyse onu yönergeyle eşzamanlı olarak sağlayın.

Çocuk bir kez tepkide bulunduktan sonra doğru tepkileri için uygun bulduğunuz ödül ya da dönütü verin.

Hatalı tepkilerinden sonra bir kez daha öğretim sunun.

On iki öğretim denemesini tamamlayıncaya kadar devam edin.

Sonuçları aşağıdaki veri kayıt tablosuna işaretleyin.

Denemeleri tamamladığınızda bizi bilgilendirin.

Bu çalışma 10-15 dakika alacaktır.

On-the-job Training of Special Education Staff: Teaching the Simultaneous Prompting Strategies

Sezgin VURAN^a
Anadolu University

Seray OLÇAY GÜL
İlk Emek Special Education and
Rehabilitation Center

Abstract

The aim of this study is to analyze the effectiveness of staff training on discrete-trial teaching (DTT). Multiple baseline design across subjects was used in order to analyze the effect of the training program on the educators' performance on probing and intervention implementation. For teaching these two skills, presentation of an information manual, live model and error correction including feedback giving through video were used. The results showed that the percentage of correct response related to probing and training skills through simultaneous prompting was 100% among all participants. Students who were instructed by these educators also reached 80-100% correct responding level in terms of the skill taught. Follow-up data was collected 4-8 weeks after the completion of the process and it was seen that the participants partially maintained the skills acquired. Social validity data was collected in order to assess opinions of the participants about the survey.

Key Words

Staff Training, Simultaneous Promptings, Discrete-Trial Teaching, Individuals with Developmental Disabilities.

The success of individuals with developmental disabilities depends on the effective and proper use of appropriate teaching methods as well as the changes and adaptations of the attitudes of the people who play active roles in the child's education, such as peers, staff and parents. Staff members are individuals who interact with children with developmental disabilities and provide services to them (Sturme, 2008). Considering this relationship, the effectiveness and significance of training these staff members have become an important current issue.

a Sezgin VURAN, Ph.D., is currently department chair at the Department of Special Education at Anadolu University. Her research interests include applied behavior analysis, social skills training, educating special education teacher, individualized education program. Correspondence: Assist. Prof. Sezgin Vuran, Anadolu University, Faculty of Education, Eskişehir/Turkey. E-mail: svuran@anadolu.edu.tr Phone: +90 222 3350581.

Staff Training: A Review of the Literature

In the existing literature, there are many studies on the effects of staff member training on a staff's performance and the performances of the individuals with developmental disabilities to whom the staff provides service. Most of the studies aim to teach discrete-trial teaching, an evidence-based practice, to staff members working with children who suffer from developmental disabilities (Belfiore, Fritts, & Herman, 2008; Dib & Sturme, 2007; Fazio, Martin, Arnal, & Yu, 2009; Koegel, Russo, & Rincover, 1977; LeBlanc, Ricciardi, & Luiselli, 2005; Ryan & Hemmes, 2005; Sarokoff & Sturme, 2004, 2008; Thiessen et al., 2009). The findings of these studies indicate that staff members, who have undergone this training, enjoy a distinct increase in the accurate usage of this method. In another studies on staff training, teaching through daily routines (Lavie & Sturme, 2002), and the evaluation of stimu-

lus preferences (Lavie & Sturmey), have been conducted to gain information and skills to staff member.

In staff training, there are four main methods: *the handbook*, which presents related information through a trainer's written notes; *modeling*, which trains the staff via live performances or videos; *rehearsal*, which encourages trainees to apply their skills; and *feedback*, which is the trainer's explanations of the staff's performance through written, oral or graphic accounts (Sturmey, 2008).

In most of the studies investigating the effectiveness of staff training methods, at least two of these methods were used together (Dib & Sturmey, 2007; Koegel et al., 1977; Lavie & Sturmey, 2002; Leblanc et al., 2005; Ryan & Hemmes, 2005; Sarokoff & Sturmey, 2004, 2008; Schepis, Reid, Ownbey, & Parsons, 2001), yet in only one study was the effectiveness of self video modeling (in which the participants watch themselves) examined (Belfiore et al., 2008). The teaching methods in staff training play a significant role in creating the desired effects on the staff and the individuals taught by the staff. In addition, these methods are expected to be efficient in terms of time and effort. These features are involved in the desired characteristics of staff training (Sturmey, 2008).

In Turkey, the discrete-trial approach was applied in various studies. The approach was conducted using errorless teaching methods, which are based on the idea that students learn skills and concepts more easily from their correct responses and exercises rather than the errors through teaching (Tekin-İftar & Kırcaali-İftar, 2004). Simultaneous prompting is one such teaching method. Researchers themselves employ this method in the studies applying simultaneous prompting (Çelik, 2007; Doğan, 2001; Fetko, Schuster, Harley, & Collins, 1999; Gibson & Schuster, 1992; MacFarland-Smith, Schuster, & Stevens, 1993; Parker & Schuster, 2002; Parrot, Schuster, Collins, & Gassaway, 2000; Schuster & Griffen, 1993; Sewell, Collins, Hemmeter, & Schuster, 1998; Singleton, Schuster, Morse, & Collins, 1999; Toper, 2006; Yücesoy, 2002). Only in one study was the intervention conducted with siblings without developmental disabilities (Tekin & Kırcaali-İftar, 2002).

Teaching through simultaneous prompting requires the trainers to carry out such steps as defining the stimulus to be tested on an individual, identifying the controlling prompting, through which teacher ensures that student performs the target behavior, besides, planning simultaneous prompting trial ses-

sions, defining the response interval, identifying the individual's response, determining the data recording method, and making other necessary changes in the process (Tekin-İftar & Kırcaali-İftar, 2004). Additionally, probing sessions are also conducted to test whether or not learning occurs because the individual does not have the opportunity to react independently during the teaching through simultaneous prompting process (Morse & Schuster, 2004). Therefore, probing becomes as important for the trainer as teaching through simultaneous prompting.

Although there has been an increase in the number of studies employing errorless teaching methods so far, in practice, these methods are not used as accurately and as often as required by educators, who mostly prefer to use traditional methods. This practice affects children who cannot learn through traditional methods, the teachers teaching such children and the parents who cannot realize the expected changes in their children's development. However, the use of these methods can become widespread by educating many instructors about the knowledge and skill required of different teaching methods by implementing systematic staff training programs.

This study differs from other staff training research within the existing literature in that it is the first study on the effectiveness of such staff training in Turkey. In addition, it aims to teach the educators who work with individuals suffering from developmental disabilities, the skill of using simultaneous prompting (SP) within the form of discrete-trial teaching (DTT). Thus, this study intends to analyze the effectiveness of staff training by considering the performances of individuals taught by these trained staff members. Moreover, in this study, as an error correction method, comparing in vivo modeling and self video modeling are used as different from traditional methods.

Purpose

The aim of this study is to analyze the effectiveness of the staff's training, which taught three educators working at a special education and rehabilitation center the teaching through SP within the form of DTT. In accordance with this aim, the following research questions were addressed:

-Is the applied training method effective at teaching the three educators the skills of probing and teaching through SP within the form of DTT?

-If the skills of probing and teaching through SP within the form of DTT can be taught to three educators, will these skills continue four and eight weeks later after the initial implementation?

-Is the applied staff training effective at aiding the students' learning?

-What are the educators' opinions about the training?

Method

Participants

In this study, two groups of participants were involved. The first group consisted of three educators working at the center where this study was conducted, while the second group involved three students with developmental disabilities taught by said educators. The participants in the first group volunteered for the study after a meeting presenting the aim and scope of the study with all the educators at the center. In addition, as a secondary criterion for selection, those who did not have any knowledge and experience about teaching through simultaneous prompting were selected using interviews. In these interviews, all of the participants explained that they generally use the direct teaching method and that they have difficulty with controlling any behavioral problems during teaching. Furthermore, they confirmed that they did not have any knowledge or experience regarding errorless teaching methods.

The three selected volunteer educators working as pedagogues and educationists in the center have the following features. All three participants are women, 26 years old and graduated from Hacettepe University, Department of Child Development and Education in 2008. They have worked for approximately two years in the special education and rehabilitation center as educators. All of the participants have taught and worked with children diagnosed with pervasive developmental disorders, mental retardation, physical retardation and specific learning disabilities.

The participants in the second group are the students who were taught by the selected educators and who could not know the names of the objects in the shown pictures. The profiles of these students are as follows:

Bulent was nine years old and diagnosed as suffering from moderate mental retardation. This diagnosis was established at Sami Ulus Child Hospital. Bulent has been taking support education for four

years at special education and rehabilitation centers. Metin was seven years old and had received special education and support services since he was two years old. He had been diagnosed as suffering from moderate mental retardation at Başkent University Hospital. Hasan was seven years old and diagnosed as suffering from moderate mental retardation at Sami Ulus Child Hospital. He has been training at special education and rehabilitation centers for about three years.

All of the students in the study could react when they were called by name, show their attention to the speaker with gestures, mimic movements, identify the named object among other pictures, obey single- or two-staged instructions, make sentences consist of only one word, and express their needs with such sentences. However, they were limited in their ability to name objects or the pictures of object, use motion verbs and make sentences with two or more words. The target behaviors to be studied with the students were chosen after examining the students' Individualized Education Programs and discussing with their parents and educators. Afterwards, "Student will identify the name of object in the shown picture" was selected as the primary target behavior to be taught to the students.

Research Design

To examine the effectiveness of the staff training on the educators' probing and teaching, multiple probe designs derived from multiple baseline designs were adapted in this study. Multiple probe designs are preferred if the participants cannot perform the target behavior and changing the student's environment after collecting the baseline data would have no effect or if collecting the baseline data for the second and third dependent variables over a long period of time is impossible. Following this method, potential problems during research can be minimized (Horner & Baer, 1978). In this study, multiple probe design across subjects in which probing data is collected intermittently (Richards, Taylor, Ramasamy, & Richards, 1999) was selected to avoid making any changes to both the educators' and the students' course schedules at the center.

Dependent and Independent Variables

There are two dependent and two independent variables under investigation. One dependent

variable was the educators' ability to execute the probing and teaching process for three consecutive sessions at a 95% or greater accuracy level. The other dependent variable was the students' ability to name the correct picture among three different pictures within five seconds.

The first independent variable of the study was the staff training the educators had undergone to gain the ability to teach process using SP within the form of DTT. The staff training consisted of a multi-stage process involving the presentation of the information manual, error correction such as in vivo modeling and video feedback. The staff training was conducted by first researcher who had doctorate and graduate degrees with over 25 years of general teaching experience and over 20 years of teaching applied behavior analysis courses at the undergraduate and graduate level. The second independent variable was the teaching process using SP within the form of DTT.

Definitions of Target Behaviors

The target behaviors expected from the educators at the probing sessions included the following:

- Preparing equipment
- Presenting attention-grabbing prompts to draw an individual's attention before teaching
- Providing skills instruction to teach the individuals the skills needed to react appropriately to the stimuli
- Waiting for the individual's reaction for three-five seconds
- After the first trial, recording both correct and incorrect reactions
- Waiting for 2 seconds between trials
- Passing to another trial
- Ending the session when the decided probing trials are completed
- Reinforcing the individual's participation

The target behaviors expected from the educators at the teaching sessions through simultaneous prompting include the following:

- Preparing equipment for teaching
- Presenting special attention-grabbing prompts to draw the student's attention to the study before starting the teaching process
- Providing skills instruction to teach the individuals the skills needed to react appropriately to the stimuli

- Presenting controlling prompting right after the target stimuli
- Presenting 12 trials for each stimuli with a waiting time of 0 seconds
- Waiting for the student's reaction for three-five seconds
- Reinforcing the individual's correct reactions
- Ignoring the individual's incorrect or absent reactions
- Repeating the trial once more
- Recording the individual's reaction
- Waiting for two seconds between the trials
- Ending the session 12 trials are completed
- Reinforcing the individual's participation
- Enacting a probing session before starting another session

Meanwhile, the students were expected to identify the correct picture of three different pictures shown within five seconds. For Hasan, "fork, spoon, and plate" were determined to be the target behaviors; for Bulent, "horse, elephant, and monkey." For Metin, "fork, spoon, and plate" were initially targeted, but Metin reached the target at the end of baseline phase in which the educator received the summary information. As a result, "pomegranate, apple, pear" were determined as target behaviors for Metin for the stage in which the information manual was presented to the educator.

Setting

The study was conducted in a special education and rehabilitation center in which a total of 288 students were diagnosed with developmental disabilities, pervasive developmental disorder, specific learning disability, and mental and physical retardation. Every student attending the center received either two-hour individual tutoring sessions and one-hour group learning sessions or two-hour individual tutoring sessions only. There are fourteen educators, three psychologists, five physical therapists and nine support staff members in the center.

The study was conducted in one of the individual education classes at the center. In this class, there was a table, two chairs, one coffee table, one cupboard and a camera. In addition, the equipment necessary for implementation was also in the class. During the implementation, 20x20 cm-sized flash-

cards depicted the pictures of the objects to be taught, and pencils and data recording charts prepared the students for learning the picture-identification skills that were to be utilized during the probing and teaching sessions.

Research Process

The research process consists of a baseline, intervention and following phases, as explained in the following paragraphs.

Baseline Phase for the Educators

At the baseline phase, data for two different skills were collected: the skill of probing and the skill of presenting SP within the form of DTT. In the interviews before implementation, the educators explained that they did not know anything about teaching through SP within the form of DTT. Thus, at the baseline phase, the educators were first given summary information explaining how to carry out probing sessions (App. A). After reading this summary, the educators were asked to collect probing data related to their students' picture-identification skills during the three consecutive sessions. After a one-hour break, the same implementation process was repeated for teaching through SP within the form of DTT. The summary information used in this process is presented in Appendix B. The educators were expected to perform a total of 12 trials, wherein they were to collect data regarding each target behavior four times per session during the probing and teaching process. The baseline sessions continued until at least three continuous and consistent data sets were collected. Through summary information, we were able to observe the effects of this information on the educators' performance.

Baseline Phase for the Students

The data that was collected by the educators at the sessions conducted after the information manual (the sessions in which high -at least 70%- treatment reliability was ensured) was accepted as the baseline data with respect to the skills to be taught to the students.

Intervention Phase (Staff Training Process)

At the intervention sessions, each educator was taught individually but was taught probing and

teaching through SP within the form of DTT together. To that end, information manual, which included detailed explanations and examples on how to probe and teach through SP within the form of DTT, was distributed to the educators. Afterwards, the educators were asked to read the manuals, and the interventionist explained the difficult sections of the manual. The educators were given time to revise the manual, and when they felt ready, they were asked to teach picture-identification skills to the students using their newfound methods.

The educators were asked to perform three sessions with respect to picture-identification skills at a time, as one probing and one teaching session, and at each session, they were to teach three target behaviors. In sum, they performed a total of 12 trials, with four trials per target behavior. A one-hour break was given between each session. At manual phase, the educators were expected to reach at least 95% accuracy of correct responses levels for three consecutive sessions. Since the first and second educators could not satisfy this criterion, they proceeded to the error correction phases in which in vivo modeling and video feedback were presented. Although the third educator reached the criterion, she was allowed to participate in the error correction phase because she was the last participant and wanted to see her errors.

During the video feedback process, we watched the videos of the educators' performances, and after selecting the best performances, we watched them with the educators. Afterwards, in vivo modeling with respect to the probing and teaching process were presented. During this time, an adult accompanied the first researcher and posed as a model for all scenarios likely to be encountered during the probing and teaching process. The educators were then asked to compare the self video model and the in vivo model, find their errors and offer suggestions to correct these errors. This process was repeated until the educators achieved responding levels of 95% accuracy.

Follow-up

The follow-up sessions were carried out four and eight weeks after implementation was completed. These sessions were conducted like the baseline sessions, but the summary information was not given this time. In the follow-up phase, the educators performed one probing and teaching session per target behavior.

Interobserver Reliability

The data for interobserver reliability was collected from 25% of all of the sessions. The video recordings for all of the sessions were given numbers, and through random assigning, the videos to be watched were selected. Then the data for interobserver reliability was collected from the first and second researchers by watching the videos independently. While calculating the coefficient of interobserver reliability, the formula of $[\text{Agreement} / (\text{Agreement} + \text{Disagreement})] \times 100$ was used. The data for interobserver reliability is presented in Table 1.

Treatment Reliability

In this study, two different treatment reliability data sets regarding the first researcher and educators' training sessions were collected. To check to what extent the first researcher's training complied with the plan, reliability data was collected from 20% of all of the sessions. These sessions provided data stability. For this purpose, the behaviors expected from the interventionist during the prepared implementation plan were determined, and the observers were informed about these behaviors. To calculate the treatment reliability coefficient, the formula of $[\text{Observed practitioner behavior} / \text{Planned practitioner behavior}] \times 100$ was used. As a result, treatment reliability was calculated to be 100%.

However, to evaluate to what extent the educators carried out teaching through SP within the form of DTT per the plan, the reliability data on the probing and teaching sessions conducted by the educators was collected after considering all the sessions in baseline and intervention phases. The obtained data is presented in Table 2.

Social Validity

To evaluate the social validity of the study, right after the first follow-up session, the educators were asked, "What are your opinions about the training process presented to you?" Their answers were submitted in an envelope to the center's secretary. Thus, by analyzing the anecdotes taken from the educators' opinions and the diaries kept by the second researcher during the implementation process, the social validity data were collected.

Findings

Effectiveness Data on Trained Staff

Since the educators in this study explained that they did not have any knowledge or experience about teaching through SP within the form of DTT, summary information was presented to them at the baseline phase, at which point the baseline data was gathered. At the baseline phase, mean correct response percentages on both probing and teaching skills were determined. These averages are given in Table 3.

According to the data, all educators showed progress in both probing and teaching through simultaneous prompting after the presentation of the information manual. However, after error correction, all participants reached 100 % correct response levels for at least one session of both probing and teaching. Even during follow-up sessions four-eight weeks later, we were able to detect that they had kept 98-100% of their acquired skills. The participants' progress throughout each phase of the probing and teaching process is illustrated in Figure 1.

Table 1.
The Data for Interobserver Reliability

Türkan		Sevil		Çağla	
Probing (%)	Intervention (%)	Probing (%)	Intervention (%)	Probing (%)	Intervention (%)
99	99	93	94	100	99
99	100	100	95	100	100
100	95	94	97	98	100
-	-	99	99	93	98
99	98	97	96	98	97

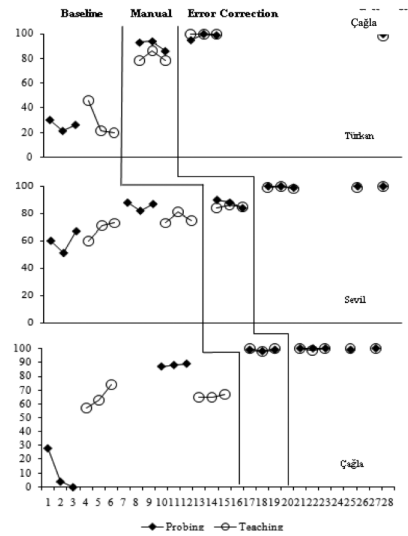
Table 2.
The Data of Treatment Reliability

Türkan (Bülent)		Sevil (Metin)		Çağla (Hasan)	
Probing (%)	Intervention (%)	Probing (%)	Intervention (%)	Probing (%)	Intervention (%)
74	72	85	85	78	85
Mean:	73	85		82	

The baseline data for the students' picture-identification skills was collected during the sessions following the presentation of the information manual to the educators. With regard to the students' picture-identification skills, we observed that the first student progressed from 2,6% to 47%, the second student progressed from 36% to 83%, and the third student progressed from 80% to 100%. However, at the follow-up sessions conducted four-eight weeks later, we realized that Bulent could not retain his skills, as he achieved only a 25% correct performance. But we also observed that Metin continued to average around 79%, and that Hasan averaged around 91%. In other words, both students had permanently learned the picture-identification skill. The students' performances are illustrated in Figure 2.

Findings on Social Validity

The findings on social validity were obtained by analyzing the data from the educators' opinions about the process and the second researcher's research diaries. Once the educators' opinions were examined, we realized that they had expressed fewer opinions about the process and more opinions about the methods. The educators generally believed the following; they had benefited a lot from training; they reached successful results more quickly thanks to this method; and they had improved in their ability to monitor the students' performances. Moreover, they explained that they could allocate more time to teaching because they now followed a definite plan. They also realized the significance of reinforcement during the teaching process, and they became accustomed to keeping records. However, with regard to the training process, the educators emphasized that the error correction was the phase where they had received the most benefit. Furthermore, the educators claimed that they "could evaluate their performances better and realize their mistakes" after in vivo modeling.

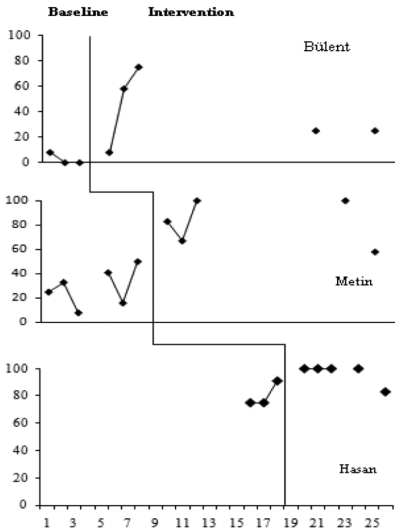
Figure 1. Figure on the Participants' Skills of Probing and Teaching through Prompting

When the second researcher's diaries were examined, we saw that two of the educators used expressions such as, "I did not know what to do. I panicked," at the phase during which summary information was presented. In addition, they looked quite worried during the first implementation process (in which baseline data was collected). However, after the presentation of the information manual, they felt more relaxed and became more confident during the implementation process. One of the educators articulated her opinion about this phase by saying, "OK, now everything is clear. I became relaxed". The second researcher worked at the same center as the educators. After the implementation process, the educators sometimes discussed other students with whom they had carried out teaching through simultaneous prompting. For example, Sena asked the second researcher to observe her lesson, during which she conducted teaching through simultaneous prompting to a student with Williams syndrome. The second observer accepted

Table 3. Correct Response Percentages on both Probing and Teaching Skills

	Probing		Intervention	
	Baseline Phase	After Information Manual	Baseline Phase	After Information Manual
Türkan	26	91	29	81
Sevil	59	86	72	85
Çağla	49	99	66	99

her offer and recorded her lesson. As a result, it was found that she had performed the method at a 90% accuracy level.

Figure 2.
Figure on the Students' Skill of Naming Shown Picture

Conclusions and Discussion

This study examined the effectiveness of staff training given to educators on teaching through SP within the form of DTT as well as the effect of this teaching process on the children's performances. The findings of the study indicated that educators could meet the criteria for teaching through SP within the form of DTT through staff training. In addition, the children, who were taught by these trained educators, were also able to acquire the target behaviors. These findings are consistent with the results of the studies, in which the staff members acquired the skill of presenting discrete-trial teaching and the effects of their teachings on the children's performances were examined (Dib & Sturmey, 2007; Sarokoff & Sturmey, 2008).

While teaching through simultaneous prompting, individuals do not have the opportunity to react independently. Thus, probing sessions are enacted in order to test whether learning occurred or not (Morse & Schuster, 2004). To that regard, in this study, probing and teaching through simultaneous prompting were handled as two different skills. Data regarding the educators' performances (probing for three sessions and then teaching through simultaneous prompting for three sessions at the

baseline) was collected. We aimed to teach the educators the necessity of enacting probing sessions during teaching through simultaneous prompting while also monitoring clearly the children's progress.

Although there was no change in the educators' performances for teaching through simultaneous prompting at the baseline, the baseline data for probing indicated that the second participant progressed from 60% to 86%, and the third participant progressed from 15% to 88%. This increase could be due to the probing and teaching trials having similar steps; also, there is a transfer effect for similar steps explained in the summaries of both skills. In addition, there are fewer and less complicated steps during the probing process, the participants had teaching skills and multiple testing also had an effect. Although all of these factors contributed to learning probing skills, they did not help the educators reach the target criterion in the study. This study indicated that the target criterion could be reached with less effort through staff training, where the information manual and the error correction methods were presented. In contrast to traditional methods, the use of in vivo modeling and self video modeling practices helped the educators to evaluate their own performances and to realize their errors more easily. With this method, the educators gained awareness about their own implementation flaws, which averted the need for other people to point out the errors. Thus, the educators were able to reach the 95% correct response criterion for three consecutive sessions.

In the existing literature, the studies on staff training generally adopted traditional methods, yet video modeling practices were used only in Belfiore et al. (2008) study. In that study, video modeling practices such as self video modeling were used during staff training, and the findings similarly showed that the educators had acquired the skill of using discrete-trial teaching at the criterion level. Furthermore, in the present study, we observed that the students who had been taught by the educators utilizing teaching through simultaneous prompting had shown progress. Two students reached 100% correct response levels and kept their acquired skills after the implementation process. One student (Bulent) reached a 75% correct response level at the end of the sessions. However, this student experienced only six sessions with high treatment reliability because his educator performed at a very low level before the presentation of the information manual, which was well below the nine teaching sessions required to learn the target skill. If

more sessions with high treatment reliability could have been conducted, the student could have reached the 100% correct response level and acquired the skill permanently. Another student, Metin, performed the first target behavior at 100% in the first six sessions because his educator had been teaching at over 70% treatment reliability level during the baseline sessions prior to the presentation of summary information. At the end of the following six sessions, Metin performed the target behavior at 100% and acquired his skill permanently. The educator working with Hasan taught nine sessions at 65% and over treatment reliability level during the baseline sessions; at the end, Hasan reached 100% correct response level and later continued to achieve a 91% accuracy level. These findings indicate that the students who had been taught with high treatment reliability learned better and acquired their skills permanently.

In sum, the staff training program, which included the information manual, in vivo modeling and self video modeling, was effective at both improving the educators' teaching skills through SP within the form of DTT and at teaching the students the target behaviors.

Suggestions

In further studies,

- the effectiveness of implementation can be examined by giving more detailed summary information
- the effectiveness of in vivo modeling and self video modeling can be compared
- training educators on different teaching methods can be attempted
- staff members working at different positions can be trained
- a study with small groups can be designed.

On the other hand, in further applications, through widespread staff training, larger population can be reached.

Appendix A.

Identifying the children's performances with regard to the picture-identification skill (for testing trials)

Because children do not have the opportunity to react independently during teaching sessions, probing sessions can test whether children learn or not,

i.e., their performances. There are three pictures in the attached envelope. After putting these pictures on the table, you will evaluate whether or not the child knows the names of the objects on the picture. Be sure not to give prompting, and after each reaction, mark the correct and independent reactions on the data recording form. Record the reactions given as a result of prompts as wrong reactions.

During each probing session:

1. Ensure that the child pays attention.
2. Present the correct materials.
3. Give the appropriate instructions for the child's correct reaction.
4. Wait for the child's reaction.
5. Continue until the 12 teaching trials are completed.
6. Mark the results on the evaluation table.
7. Inform us when you complete the trials.
8. End the session when the trials are completed.
9. Reinforce the participation.

Appendix B.

Teaching the picture-identification skill through SP within the form of DTT

You will teach the children with developmental disabilities the picture-identification skill through SP within the form of DTT. There are three pictures in the attached envelope. After putting these pictures on the table, you will teach the child the names of the objects on the picture. You will name one of the pictures. Try to teach the names of three pictures according to the following steps:

Summary of the steps

Arrange the necessary materials

Decide on the results followed with wrong and correct reactions

At each trial:

1. Ensure that the child pays attention.
2. Present the material.
3. Provide accurate teaching.
4. Provide the prompting at the same time as the instruction.

5. Once the child reacts correctly, give the previously determined feedback or reward for the correct reaction.
6. After wrong reactions, teach once more.
7. Continue until 12 teaching trials are completed.
8. Mark the results on the evaluation table.
9. Inform us when you complete the trials.
10. This study will take 10-15 minutes.

References/Kaynakça

- Belfiore, P. J., Fritts, K. M., & Herman, B. C. (2008). The role of procedural integrity: Using self-monitoring to enhance discrete trial instruction (DTI). *Focus on Autism and Other Developmental Disabilities*, 23, 95–102.
- Çelik, S. (2007). *Zihinsel yetersizlik gösteren çocuklara kavram öğretiminde doğrudan öğretim ve eşzamanlı ipucuyla öğretimin etkililik ve verimliliklerinin karşılaştırılması*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Dib, N., & Sturmey, P. (2007). Reducing student stereotypy by improving teachers' implementation of discrete-trial teaching. *Journal of Applied Behavior Analysis*, 40, 339–343.
- Doğan, O. S. (2001). *Zihin özürlü çocuklara adı söylenen mesleğe ait resmi seçme becerisinin öğretiminde eşzamanlı ipucuyla öğretimin etkililiği*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Fazzio, D., Martin, G. L., Arnal, L., & Yu, C. T. (2009). Instructing university students to conduct discrete-trials teaching with children with autism. *Research in Autism Spectrum Disorders*, 3, 57–66.
- Fetko, K. S., Schuster, J. W., Harley, D. A., & Collins, B. C. (1999). Using of simultaneous prompting to teach a chained vocational task to young adults with severe intellectual disabilities. *Education and Training in Mental Retardation and Developmental Disabilities*, 34 (3), 318–329.
- Gibson, A. N., & Schuster, J. W. (1992). The use of simultaneous prompting for teaching expressive word recognition to preschool children. *Topics in Early Childhood Special Education*, 12(2), 247–267.
- Horner, R. D., & Baer, D. M. (1978). Multiple-probe technique: A variation on the multiple baseline design. *Journal Applied Behavior Analysis*, 11, 189–196.
- Koegel, R. L., Russo, D. C., & Rincover, A. (1977). Assessing and training teachers in the generalized use of behavior modification with autistic children. *Journal of Applied Behavior Analysis*, 10, 197–205.
- Lavie, T., & Sturmey, P. (2002). Training staff to conduct a paired-stimulus preference assessment. *Journal of Applied Behavior Analysis*, 35, 209–211.
- LeBlanc, M. P., Ricciardi, J.N., & Luiselli, J.K. (2005). Improving discrete trial instruction by paraprofessional staff through an abbreviated performance feedback intervention. *Education and Treatment of Children*, 28, 76–82.
- MacFarland-Smith, J., Schuster J. W., & Stevens, K. B. (1993). Using simultaneous prompting to teach expressive object identification to preschoolers with developmental delays. *Journal of Early Intervention*, 17, 50–60.
- Morse, T. E., & Schuster, J. W. (2004). Simultaneous prompting: A review of literature. *Education and Training in Developmental Disabilities*, 39, 153–168.
- Parker, M. A., & Schuster, J. W. (2002). Effectiveness of simultaneous prompting on the acquisition of observational and instructive feedback stimuli when teaching a heterogeneous group of high school students. *Education and Training in Mental Retardation and Developmental Disabilities*, 37, 89–104.
- Parrot, K. A., Schuster, J. W., Collins, B. C., & Gassaway, L. J. (2000). Simultaneous prompting and instructive feedback when teaching tasks. *Journal of Behavioural Education*, 10, 3–19.
- Richards, S. B., & Taylor, R. L., Ramasamy, R., & Richards, R. Y. (1999). *Single subject research: Application in Educational and clinical settings*. Wadsworth: Thompson Learning.
- Ryan, C. S., & Hemmes, N. S. (2005). Post-training discrete trial teaching performance by instructors of young children with autism in early intensive behavioral intervention. *The Behavior Analyst Today*, 6 (1), 1–12.
- Sarokoff, R. A., & Sturmey, P. (2004). The effects of behavioral skills training on staff implementation of discrete-trial teaching. *Journal of Applied Behavior Analysis*, 37, 535–538.
- Sarokoff, R. A., & Sturmey, P. (2008). The effects of instructions, rehearsal, modeling, and feedback on acquisition and generalization of staff use of discrete trial teaching and student correct responses. *Research in Autism Spectrum Disorders*, 2 (1), 125–136.
- Schepis, M. M., Reid, D. H., Ownbey, J., & Parsons, M. B. (2001). Training support staff to embed teaching within natural routines of young children with disabilities in an inclusive preschool. *Journal of Applied Behavior Analysis*, 34, 313–327.
- Schuster, J. W., & Griffen, A. K. (1993). Teaching a chained task with a simultaneous prompting procedure. *Journal of Behavioural Education*, 3, 299–315.
- Singleton, D. K., Schuster, J. W., Morse, T. E., & Collins, B. C. (1999). A comparison of antecedent prompt and test and simultaneous prompting procedures in teaching grocery words to adolescents with mental retardation. *Education and Training in Mental Retardation and Developmental Disabilities*, 34, 182–199.
- Sturmey, P. (2008). Best practice methods in staff training. In J.K. Luiselli, D.C. Russo, W.P. Christian & S. M. Wilczynski (Eds.), *Effective practices for children with autism* (pp. 159–178). USA: Oxford University Press.
- Swell, T. J., Collins, B. C., Hemmeter, M. L., & Schuster, J. W. (1998). Using simultaneous prompting within an activity-based format to teach dressing skills to preschoolers with developmental delays. *Journal of Early Intervention*, 21 (2), 132–145.
- Tekin, E., & Kırcaali-İftar, G. (2002). Comparison of effectiveness and efficiency of two response prompting procedures delivered by sibling tutors. *Education and Training in Mental Retardation and Developmental Disabilities*, 37, 283–299.
- Tekin-İftar, E., & Kırcaali-İftar, G. (2004). *Özel eğitimde yanlışsız öğretim yöntemleri* (2. bs). Ankara: Nobel Yayınevi.
- Thiessen, C., Fazzio, D., Arnal, L., Martin, G. L., Yu, C. T., & Keilback, L. (2009). Evaluation of a self-instructional manual for conducting discrete-trials teaching with children with autism. *Behavior Modification*, 33, 360–373.
- Tope, Ö. (2006). *Hafif düzeyde zihinsel yetersizliği olan öğrencilere renk isimlerinin öğretiminde eşzamanlı ipucuyla öğretimin etkililiği*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Yücesoy, Ş. (2001). *Zihin özürlü öğrencilere fotokopi çekme becerisinin öğretiminde eşzamanlı ipucuyla öğretimin etkililiği*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.